

39

ROMÂNIA

**CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**

Decizia Nr. [redacted]

Dosar nr. [redacted]

Ședința publică din 27 februarie 2007

Completul compus din:

PREȘEDINTE - [redacted]	- judecător
- [redacted]	- președinte de secție
- [redacted]	- judecător
GREFIER - [redacted]	

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de reclamanta S.C. [redacted] împotriva sentinței civile nr. [redacted] AF/ din [redacted] pronunțată de Tribunalul Brașov în dosar nr. [redacted] în contradictoriu cu intimații Ministerul Finanțelor Publice - Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Direcția Controlului Fiscal Brașov, având ca obiect - anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din 20 februarie 2007, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța în vederea deliberării a amânată pronunțarea pentru data de 27 februarie 2007.

CURTEA

Prin sentința civilă nr. [redacted] /din 06.12.2006 pronunțată de Tribunalul Brașov - secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. [redacted] s-a respins acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC [redacted] în contradictoriu cu pârâții Ministerul Finanțelor Publice - Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Direcția Controlului Fiscal Brașov, având ca obiect anularea deciziei nr. [redacted] 2006 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, a deciziei de impunere nr. [redacted] decembrie 2005 și a raportului de inspecție fiscală cu același număr emise de pârâta Direcția Controlului Fiscal.

Pentru a pronunța această soluție instanța de fond a reținut următoarele considerente:

Reclamanta a solicitat anularea actelor administrativ fiscale – decizia nr. [redacted] din 17 martie 2006, prin care a fost respinsă contestația împotriva obligațiilor fiscale și implicit anularea deciziei de impunere nr. [redacted] din data de 2 decembrie 2005.

Din probele administrate în cauză rezultă că reclamanta a solicitat rambursarea TVA în cuantum de [redacted] lei pentru perioada 25 martie 2005- 30 septembrie 2005.

În urma inspecției fiscale efectuate Direcția Controlului Fiscal Brașov a stabilit prin raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere nr. [redacted] 2 decembrie 2005 obligații fiscale suplimentare reprezentând TVA pentru care reclamanta nu are drept de deducere.

Cu privire la rambursarea sumei de [redacted] lei instanța de fond a reținut că cererea este neîntemeiată având în vedere că reclamanta a dedus TVA în sumă de [redacted] lei aferentă achiziției de bunuri și servicii destinate realizării unei pensiuni al cărei proprietar este o persoană fizică conform extrasului de carte funciară, operațiunea echivalând cu punerea la dispoziție în mod gratuit a bunurilor și serviciilor achiziționate de societate în baza art. 128 alin. 2 și 4, respectiv art. 129 alin. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

În speță, terenul în suprafață de [redacted] mp situat în [redacted] aparține proprietarului [redacted] conform CF nr. [redacted].

Această persoană fizică a obținut toate avizele și autorizațiile în vederea construirii unei pensiuni în cursul anului 2005 conform înscrisurilor de la dosar.

Tot această persoană fizică a constituit în anul 2005 SC [redacted] SRL în cadrul căreia este asociat unic.

La data de 29 martie 2005, [redacted] în calitate de persoană fizică a încheiat contractul de comodat prin care a acordat reclamatei SC [redacted]

SRL cu titlu gratuit terenul din [redacted] în suprafață de 4266 mp pe o perioadă de 10 ani.

Prin actul adițional nr. [redacted] din 29 martie 2005, reclamanta a preluat odată cu terenul toate avizele și autorizațiile menționate în certificatul de urbanism nr. [redacted] 4 august 2004 emis de Primăria [redacted] și autorizația de construcție din data de 22 februarie 2005 durata contractului fiind de 11 ani.

Toate aceste documente au fost emise pe numele persoanei fizice [redacted] Liana Bianca.

Prin contractul de cesiune f.n. din 28 martie 2005 și actul adițional nr. [redacted] din data de 4 mai 2005 numita [redacted] în calitate de proprietar al terenului situat în localitatea [redacted] Nou cedează drepturile rezultate din autorizația de construcție nr. [redacted] în data de 22 februarie 2005 și certificatul de urbanism nr. [redacted] din data de 4 august 2004 deținute pe numele său de către cesionara SC [redacted] SRL.

În această situație instanța de fond a reținut că reclamanta nu a devenit proprietara de drept a terenului, întrucât prin contactele mai sus enunțate s-a

prevăzut dreptul reclamantei de a construi nu și transferul dreptului de proprietate asupra terenului sau construcției ce urma să se edifica pe acest teren.

Prin documentele depuse la dosarul cauzei, reclamanta nu a făcut dovada transcrierii dreptului de proprietate privind imobilul, în extrasul de C.F. figurând ca proprietar

Potrivit art. 22 din Legea nr. 7/1996 a Cadastrului și Proprietății Imobiliare dreptul de proprietate și celelalte drepturi reale asupra unui imobil se vor înscrie în cartea funciară pe baza actului prin care se constituie ori s-a transmis în mod valabil.

Cum reclamanta nu a făcut o atare dovadă devin incidente dispozițiile art. 128 alin.3 și 4 și art. 129 alin.2 din Codul Fiscal, astfel că reclamanta nu are drept de rambursare a sumei de lei.

Relativ la suma totală de lei reprezentând TVA respins la rambursare instanța de fond a reținut că:

- suma de lei reprezentând taxă notarială pe terenul care nu este proprietatea societății, în mod corect nu s-a acordat rambursarea avându-se dispozițiile art. 145 alin.3 din Legea nr. 571/2003.

- suma de lei reprezentând TVA aferent achizițiilor în baza unor facturi care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ potrivit art. 145 alin. 8 din același cod fiscal, în mod corect s-a respins cererea de rambursare.

- suma de lei TVA aferentă achiziționării de către reclamantă a autoturismului aflat în folosință gratuită conform contractului de comodat, în care nu sunt precizate durata contractului, data încheierii contractului, iar reclamanta nu a făcut dovada utilizării acestuia în folosul operațiunilor sale taxabile, în baza art. 21 alin. 4 lit. e și art. 145 alin. 3 lit. a din Codul Fiscal, în mod corect s-a stabilit că reclamanta nu poate beneficia de rambursare a TVA.

Pentru aceste considerente instanța de fond a respins acțiunea formulată de reclamantă împotriva actelor administrativ fiscale, decizia nr. din data de 17 martie 2006 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și decizia de impunere nr. din data de 2 decembrie 2006 emisă de Direcția de Control Fiscal Brașov.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs, în termen legal, reclamanta SC SRL, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței civile nr. și obligarea DGFP Brașov la plata sumelor datorate.

În motivare recurenta a arătat că Pensiunea este un proiect finanțat de Uniunea Europeană care nu finanțează persoane fizice, ci doar persoane juridice. SC deține certificat fiscal nr. din 9 noiembrie 2006 și certificat de urbanism de folosință definitivă nr. /29.11.2006 care atestă fără echivoc că societatea este proprietara clădirii. În data de 26.01.2006 DGFP Brașov a eliberat un certificat de scutire de TVA pentru obiectivul „ pensiune turistică ”, recunoscând astfel că societatea este proprietarul clădirii.

Intimata D.G.F.P. Braşov a depus la dosar întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței civile nr. 1234/2006 pronunțată de Tribunalul Braşov ca fiind temeinică și legală.

Intimata a arătat că instanța de fond în mod corect, a reținut că cererea de rambursare a sumei de lei este neîntemeiată având în vedere că reclamanta a dedus TVA în sumă de lei aferentă achiziției de bunuri și servicii destinate realizării unei pensiuni al cărei proprietar este o persoană fizică conform extrasului CF aflat la dosar, operațiunea echivalând cu punerea la dispoziție în mod gratuit a bunurilor și serviciilor achiziționate de societate în baza art. 128 alin. 2 și 4 , respectiv art. 129 alin. 3 din Legea nr. 571/2003 Cod fiscal.

Sușinerile recurente sunt nefondate întrucât calitatea de proprietar poate fi dovedită doar cu extrasul CF și nu cu certificatul fiscal , certificatul de urbanism sau certificatul de scutire TVA, iar din extrasul CF depus la dosar rezultă fără dubiu că în speță, terenul în suprafață de m² situat în Topoloni aparține proprietarului Toader Laura Bianca.

În mod corect instanța de fond a făcut aplicarea art. 22 din Legea nr. 7/1996 a Cadastrului și Proprietății Imobiliare întrucât dreptul de proprietate și celelalte drepturi reale asupra unui imobil se vor înscrie în cartea funciară pe baza actului prin care s-a constituit ori s-a transmis în mod valabil.

Persoana fizică Toader Laura Bianca a obținut toate avizele și autorizațiile în vederea construirii unei pensiuni în cursul anului 2005.

Chiar dacă proprietara terenului a încheiat cu persoana juridică recurentă în cauza dedusă judecării un contract de comodat cu titlu gratuit prin care a acordat acesteia din urmă terenul din suprafață de m² timp pe o perioadă de 10 ani , în mod corect instanța de fond a reținut că reclamanta nu a devenit proprietara de drept a terenului, întrucât prin acest contract și prin actul adițional la acest contract s-a prevăzut dreptul recurente reclamante de a construi nu și transferul dreptului de proprietate asupra terenului sau construcției ce urma a se edifica pe acest teren.

Întrucât recurenta nu poate să facă dovada proprietății asupra obiectivului de investiții în cauză cu extras CF organele fiscale și ulterior instanța de fond au reținut că societatea nu are dreptul de rambursare a taxei pe valoarea adăugată .

Instanța de recurs urmează să rețină ca aplicabile speței sunt prevederile art. 145 alin. 3 lit. a din Legea nr. 517/2003 privind Codul fiscal coroborate cu prevederile art. 128 alin. 4 și 129 alin. 3 din același act normativ.

La data de 22 .01.2007 recurenta SC C a depus la dosar o completare a motivelor de recurs.

Această completare a fost depusă după termenul imperativ prevăzut de art. 303 alin.1 Cod procedură civilă, astfel că instanța de control judiciar va face aplicarea art. 306 Cod procedură civilă.

Examinând cauza prin prisma motivelor invocate și a dispozițiilor art. 304¹ Cod procedură civilă, instanța de control judiciar constată că recursul

W1

promovat împotriva sentinței civile nr. 17/2006 din 5 decembrie 2006 pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr. 17/2006 este întemeiat în parte.

Curtea apreciază că în mod greșit instanța de fond a reținut că actele administrativ fiscale contestate au fost corect întocmite de intimatele Direcția Controlului Fiscal, respectiv Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov.

Recurenta a edificat pe terenul asupra căruia a obținut un drept de folosință, în baza contractului de comodat încheiat cu persoană fizică proprietara acelui teren, o pensiune pentru care a obținut avizele și autorizațiile necesare și pentru care a obținut un credit nerambursabil de la Agenția SAPARD.

Pentru edificarea acestei pensiuni recurenta a încheiat și un contract de executare de lucrări cu o firmă specializată.

Instanța de fond în mod greșit a reținut că nu este recurenta proprietara acestei pensiuni. Din extrasul de CF depus la dosar rezultă că persoana fizică Tiberiu Ionescu Blănuș este proprietara asupra suprafețelor de 1000 mp. fâneață înscris în CF nr. 199/2006, în Fișa, nr. top 71/2006.

Pe acest teren recurenta a edificat o pensiune, destinată obținerii de venituri potrivit obiectului de activitate. Aceasta rezultă pe de o parte din faptul că recurenta a obținut fonduri nerambursabile pentru edificarea construcției, iar pe de altă parte din faptul că avizele și autorizațiile au fost obținute de recurentă, sau de persoana fizică Tiberiu Ionescu Blănuș și ulterior cedate recurentei.

Pentru aceste considerente Curtea constată că în speță, instanța de fond a interpretat în mod greșit dispozițiile legale, fiind incident motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă.

Faptul că această clădire nu a fost încă evidențiată și intabulată în CF nu poate conduce la concluzia că proprietara clădirii este proprietara terenului, respectiv o persoană fizică, cu atât mai mult cât aceasta a cedat folosința asupra terenului în favoarea recurentei, printr-un contract de comodat.

Pe cale de consecință, Curtea consideră că recurenta este îndreptățită la rambursarea TVA aferent lucrărilor de construcții efectuate pentru edificarea pensiunii, taxa notarială achitată cu ocazia autentificării contractului de comodat și TVA aferentă achiziționării de către reclamantă a autoturismului aflat în folosință gratuită conform contractului de comodat în temeiul art. 145 alin. 2 lit.a Cod fiscal.

Recurenta nu este însă îndreptățită la rambursarea sumei de 200 RON, pentru care nu deține documente justificative.

Astfel, Curtea va admite, în temeiul art. 312 alin.1 și 2 Cod procedură civilă, recursul, declarat de recurenta SC „Căminul Verde” SRL împotriva sentinței civile nr. 17/2006 din 5 decembrie 2006 pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. 17/2006, va modifica în tot sentința atacată în sensul că:

Va admite în parte acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul SC „Căminul Verde” SRL în contradictoriu cu pârâții Ministerul

Finanțelor Publice – Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Direcția Controlului Fiscal Brașov.

Va anula în parte decizia de impunere nr. [redacted] și raportul de inspecție fiscală cu același nr. emise de pârâta Direcția Controlului Fiscal Brașov, precum și decizia nr. [redacted] emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov.

Va obligă pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov să ramburseze suma de [redacted] RON reprezentând TVA deductibil și va respinge restul pretențiilor.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de recurenta SC. [redacted] SRL nr. [redacted] județ Brașov împotriva sentinței civile nr. 120/AF/6.12.2006 pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. [redacted].

Modifică în tot sentința atacată în sensul că:

Admite în parte acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul SC. [redacted] SRL în contradictoriu cu pârâții Ministerul Finanțelor Publice – Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Direcția Controlului Fiscal Brașov.

Anulează în parte decizia de impunere nr. [redacted] și raportul de inspecție fiscală cu același nr. emise de pârâta Direcția Controlului Fiscal Brașov, precum și decizia nr. [redacted] emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov.

Obligă pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov să ramburseze suma de [redacted] RON reprezentând TVA deductibil.

Respinge restul pretențiilor.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 27 februarie 2007.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

Red [redacted] 28.02.2007

Dact. [redacted] 05.03.2007 / 3 ex

Jud fond-

11004 / 29.03.07